

Modelové portfolio autorských prací

Strukturované portfolio obsahuje dokumentaci autorských projektů (nejvíce 15). Důraz je kladen na rozmanitost použitých médií. Uchazeči si vyberou minimálně 3 média z tohoto výčtu: kresba, malba, grafika, prostorová tvorba, videoart, animace, fotografie, performance. Dokumentace autorských projektů bude uložena do souborů ve formátu pdf, digitální a performativní tvorbu nahrají na veřejně přístupné stránky pro sdílení videí, např. YouTube, v portfolio uvedou funkční odkaz.

Autorské práce opatří uchazeči reflektivním komentářem s ohledem na jejich téma a obsahové souvislosti s výtvarným uměním. Napíší 3–5 vět ke každému artefaktu či souboru artefaktů. Uvedou umělce či konkrétní umělecké dílo, ke kterému je možno práci vztáhnout.

Portfolio obsahuje stručné CV.

Pro přijímací zkoušky do bakalářských studijních programů se portofio nahrává na odkaz:
<https://pedfuk.cz/kvv2025>

Pro magistreské přijímací řízení vytištěné portfolio uchazeč přinese fyzicky k přijímací zkoušce.

Jan Novák

narozen 20. 5. 1995 v Praze, žije a pracuje v Praze

Studia a stáže:

2010 – 2014 SŠUŘ Husova Brno, užitá malba ak. mal. Petr Veselý

2015 – 2016 Pedagogická fakulta UK, obor specializace v pedagogice- výtvarná výchova

výstavy, účast na sympóziích, projektech, soutěžích:

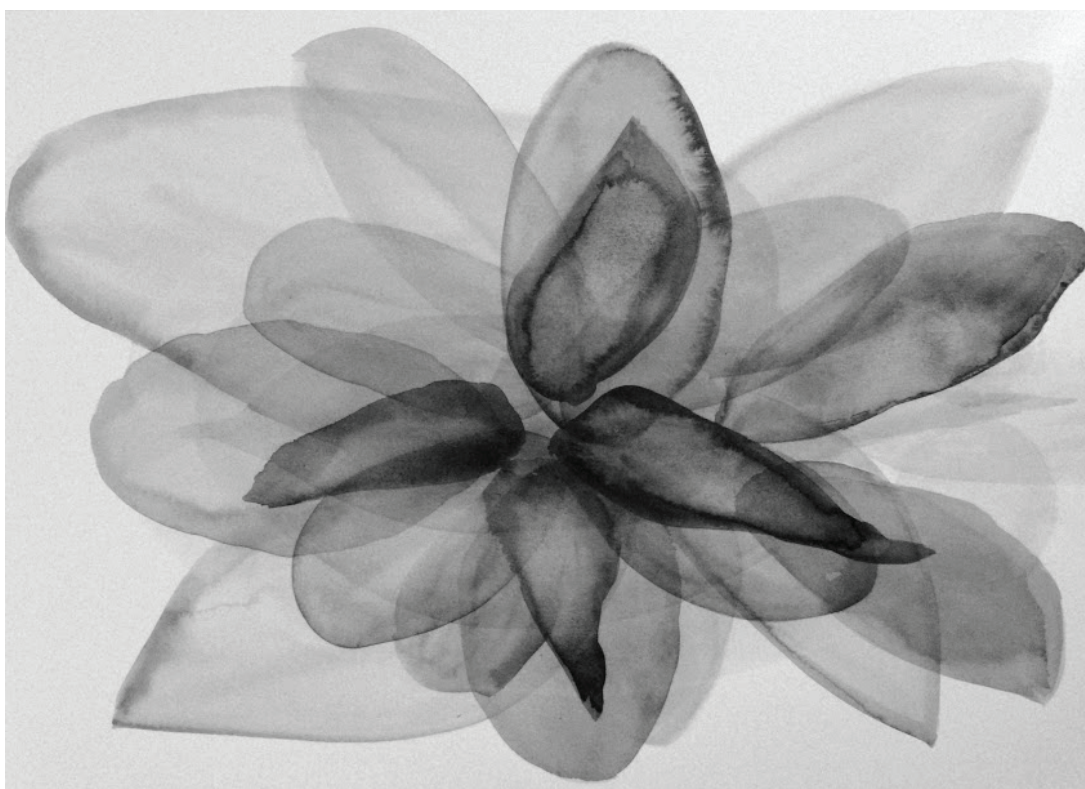
2009 Jiné vize PAF - 8. Přehlídka animovaného filmu

2009 Hlava, Karlin Studios, Praha

2012 Poslední prostor pro člověka, Karlin Studios, Praha

2016 VIZE, Galerie na schodech, Pedf UK Praha

2019 účast v soutěži grafických listů, Praha

Černá krajka, akvarely, 20 x 31 cm, 2020

Akvarely vytvořené monochromní barevností jsou inspirovány různými částmi květin nebo rostlin. Způsob jejich vytváření, jejich jemnost a průhlednost může připomínat práci krajčářky. Opakování tvarů evokuje činnost, které se autorka věnovala po dobu jejich vytváření, tedy péči o zahradu v karanténě. Inspirací pro tuto sérii mi byla práce české umělkyně Karolíny Rossi, která se akvarelem, který propojuje s dalšími médii, zabývá dlouhodobě. Podobnost je zejména formální, Rossi totiž tematicky čerpá z jiných zdrojů.

Herbář,
fixa na papíře,
různé rozměry, 2020

Kresby ze série *Herbář* vznikly rovněž v době karantény, kdy se autorka “našla” v práci na zahradě a v přírodě. Začala obsesivně mapovat přírodu, květiny a rostliny, které si vypěstovala. Vznikl tak obsýhlý soubor květin a rostlin, ke kterým má osobní vztah a každá symbolizuje jeden den v době karantény.

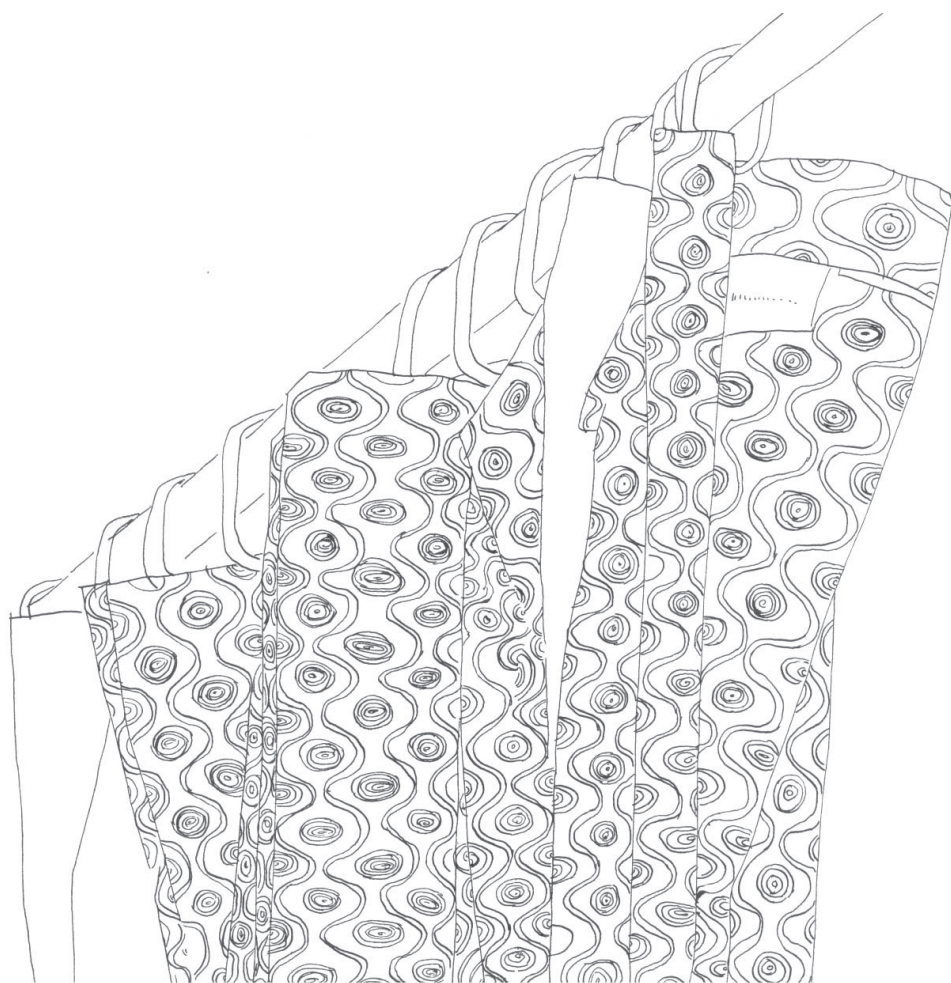
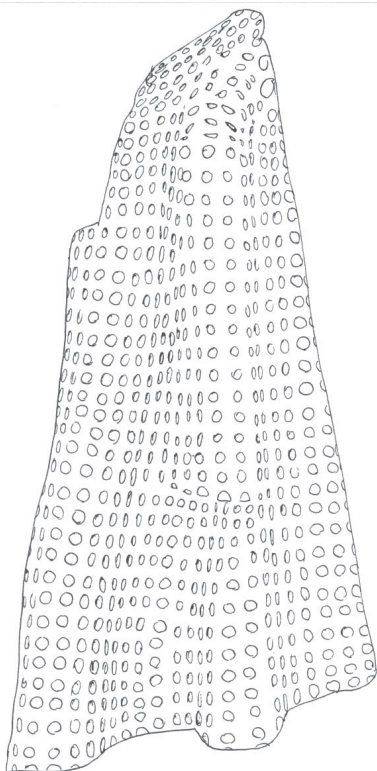
Přírodní a ekologickou tematiku můžeme nalézt v práci irské umělkyně Katie Holtem, která mimo jiné vytvořila knihu *Abaceda stromů*.

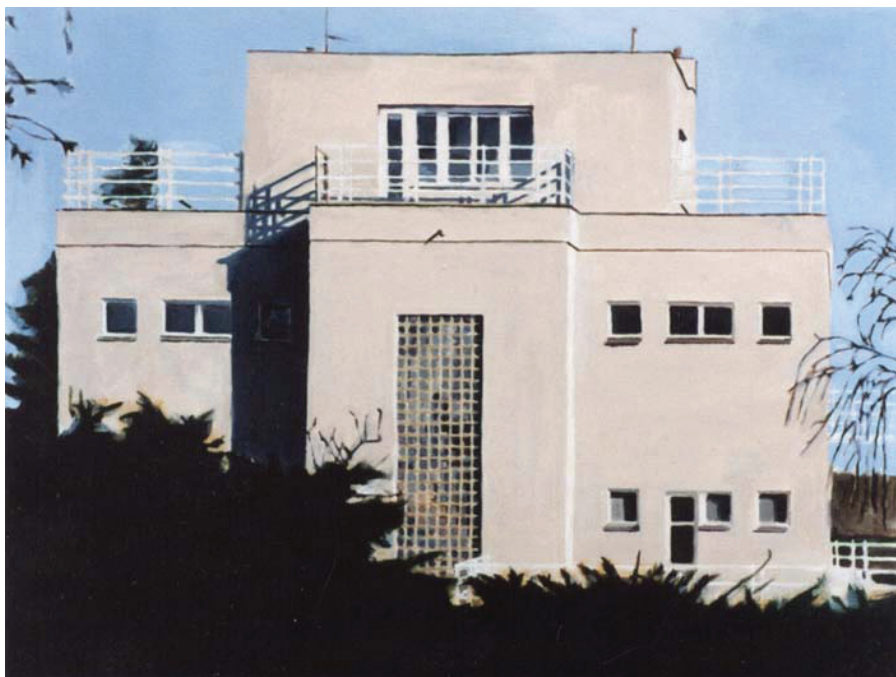

Osobní archiv,
fixa na papíře,
různé rozměry, 2011

Obsesivně jsem kreslila, opisovala předměty a opakovala různé rituály v marné snaze zachytit a zakonzervovat jejich i svůj status quo. Na menších formátech jsem zobrazovala předměty každodenní potřeby. Tyto předměty mne tak zaujaly svou strukturou, textilií či vzorem, že jsem si dala za úkol každý den nakreslit jeden „objekt svého zkoumání“. Tak postupně vznikl cyklus kreseb nazvaný *Osobní archiv*.

Určitou tematickou paralelu s tímto souborem můžeme hledat v práci kreslířů Jiřího Franty a Davida Béma, kteří v karanténě vytvářeli osobní deník každodenních činností.

Vila I., olej a akryl na plátně, 140 x 70 cm, 2002

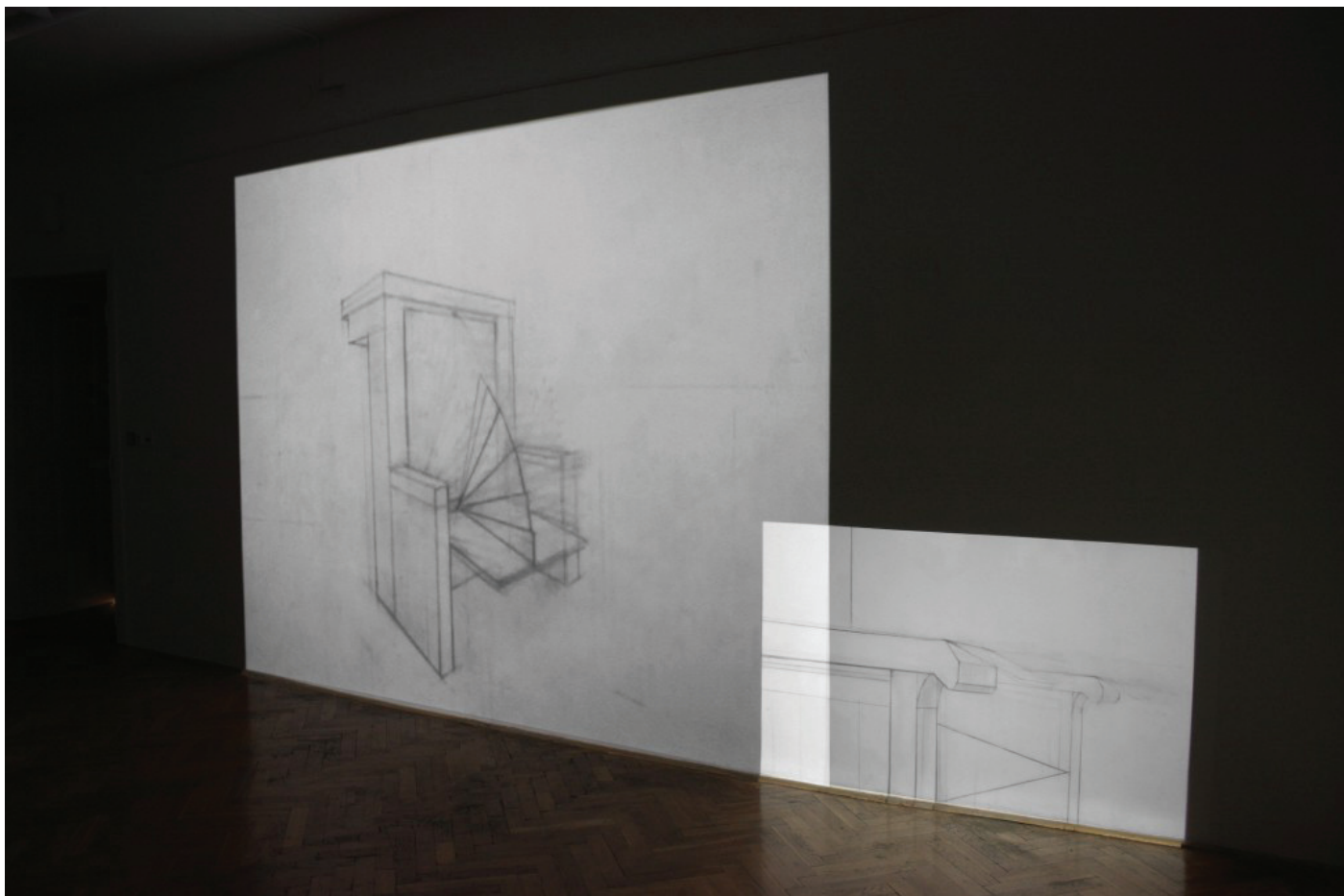
Vila II., akryl na plátně, 140 x 70 cm, 2002

Obrazy "portéty vil" se snaží hravým způsobem relativizovat problematiku architektonického skvostu Baba. Portétují vzácné funkcionalistické domy, jež se staly předobrazem sociálního bydlení pozdějších panelákových sídlišť. Podobným způsobem se v malbě architektuře věnuje americká umělkyně Sarah Mckenzie, která se ve svých obrazech zabývá obrazy města, domů či periferie.

Dosah, digitální tisk, 164 x 109 cm, 2010

Ústředním motivem této velkoformátové fotografie je zvláštní prázdné místo, nebo spíše ne-místo uprostřed města, kvádrovitý černý kráter, do kterého by bylo možné jako chybějící dílek stavebnice zasadit další výškovou budovu. Kontrastem k tomuto prostoru je postava černého střelce, který míří směrem do prázdna a vzdálenost, kterou hodlá svým šípem překonat, v sobě skrývá určitý magický náboj na pomezí racionality a iracionality. Střelec zosobňuje jednotu zacílení a vůle, momentu očekávání, propojení, nejasného vývoje situace i přesné kalkulace. Paralelu můžeme hledat v performativní práci Mariny Abramović, konkrétně v performanci nazvané "Rest Energy" z roku 1980, dále pak se práce formálně podobají foto-performance generačního českého umělce Janka Rouse.

Zavřu oči a zvolím, videoinstalace, 2012

Usedám do lavice, zapasuji se, sedím! Výsostné místo, které je mi určeno jen na vymezený čas, během něhož mohu využívat privilegií svého postavení. Kreslená animace může být vizuální paralelou k časovosti jednotlivých mandátů a rozhodnutí s nimi spojených. Lavice jsou naplňovány v daném volebním období a opět uvolňovány pro nově nastupující. Princip vějíře, který se v animaci objevuje, zde představuje alegorii rozvinutí, rozepnutí, vzepětí a opětovného zmizení. Důležitá je také jeho mechanika – jednotlivé části se do sebe skládají, zapadají do sebe. Paralelu můžeme hledat ve videoinstalacích Daniely Baráčkové, která dlouhodobě ve svých pracích užívá prvky architektury, prostoru a kombinuje je s performativními prvky. Zajímají ji sociální a gendrová témata.

Falešné dveře, 2014, instalace

Po návštěvě shořelé továrny na polystyren nedaleko města Bytom (Slezsko, Polsko) jsem se rozhodl polystyrén, který na místě zůstal po požáru použít pro vytvoření brány pro zemřelé používané v záhrobní egyptské architektuře jako memoriál pro spálenou továrnu. Paralelu můžeme hledat například v práci Dušana Zahoranského, který se dlouhodobě zajímá o architekturu, prostorové vztahy a jejich vzájemné působení.

Nepředstavitelné, instalace, 2016

Práce "Nepředstavitelné" se skládá z prostorové instalace kreseb. Kresby prázdných krajín jsou přehozeny přes konstrukci tak, že se z nich stávají prostorové tvary a umocňují tak modelaci terénu. V kontrastu ke krajinným kresbám, které jsou vytvořeny pomocí grafitového prášku vtíraného do papíru jsou rýsované kresby prostředí, budov, které se nikdy nepostavily v původní podobě. Kresby jsou volně inspirované návrhy z období osvícenectví, kdy se čistá myšlenka absolutizmu jevila jako jediná možná cesta pro společnost a totalitními režimy, které dávaly najevo svou ideologii vertikality a výškou. Kresby jsou tak reminiscencí na architekturu těchto dob, současně se jedná o abstraktní kompozici, ve které hraje hlavní roli vyzařování a směřování ke středu, či stoupání vzhůru. Podobný způsob práce užívá William Kentridge, který své uhlové kresby z animací mnohdy instaluje do galerií a prostředí.